

[Kirkeministeren.]

sådan total ændring af de gældende regler. Derimod kan disse tilfælde med en fejlagtig ligning, må jeg medgive, give anledning til, at kommunerne instrueres nøjere om de gældende regler på dette område, og jeg vil gerne sige, at indenrigsministeriet og kirkeministeriet allerede i nogen tid har været opmærksom på dette forhold og har brevvekslet om det nærmere indhold af en eventuel instruks, som vi kunne sende ud.

Endelig berører fru Hanne Reintoft — men det skal jeg lade helt ligge — i bemærkningerne til forslaget, men ikke i selve forslaget, det meget vanskelige spørgsmål om beregning af kirkeskatten i de tilfælde, hvor den ene skattepligtige af sambeskattede ægtefæller er medlem af folkekirken, mens den anden ægtefælle står uden for folkekirken. Det har sådan set slet ikke noget med selve forslaget at gøre, så der er vel ikke tilstrækkelig anledning til, at vi skal styrte os ud i en skatteteknisk debat og tage spørgsmålet op til behandling. Det vil i øvrigt også kræve en skatteteknisk ekspertise, som jeg ikke skal gøre fordring på at sidde inde med.

Jeg skal med disse bemærkninger tilkendegive, at jeg ikke kan anbefale det af fru Hanne Reintoft fremsatte forslag til folketingsbeslutning til vedtagelse her i tinget.

Forslagsstilleren (Hanne Reintoft): Jeg synes, kirkeministeren gav udtryk for så mange fejlplafattelser af mit forslag, at jeg meget gerne med det samme vil præcisere mine synspunkter.

Allerførst må jeg sige til kirkeministeren, at disse små administrative ændringer, der følger af forslaget, har jeg trygt og roligt stolet på at kirkeministeriets embedsmænd sagtens kunne udarbejde. Da det er et forslag til folketingsbeslutning, mente jeg ikke, at det gav nogen problemer. Jeg beklager, hvis det gør det.

Siden jeg den 3. december 1970 fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ind- og udmeldelse af folkekirken, har jeg, uanset hvad ministeren siger, i pressen og i breve fået en lang række sympatitilkendegivelser, der i og for sig ikke på nogen måde støtter ministerens opfattelse af, at det ikke er et frisindet forslag. En indsender af et læserbrev fortalte, at vedkommende i 12 år havde fået opkrævet kirkeskat på trods af

manglende medlemskab af den danske folkekirke. Kirkeministeriet har over for mig oplyst, at kildeskattedirektoratet har gjort alle mennesker til medlemmer af folkekirken. Jeg ved ikke, om ministeren er orienteret om det, men der foreligger faktisk et cirkulære, hvorefter man bliver sat i kirkeskat efter de nuværende regler. Det er et bureaukratisk overgreb, der omgående bør stoppes. Jeg bliver selv hvert eneste år sat i kirkeskat og må hvert år have ulejligheden at meddele ligningsmyndighederne, at jeg ikke skal betale kirkeskat.

Den nuværende ordning, hvorefter man udmelder sig af folkekirken og derefter selv meddeler folkeregisteret udmeldelsen, kan tilsyneladende ikke administreres i praksis, som man herfra angiver. I hvert tilfælde er en rationalisering hårdt tiltrængt. Provst Carl Trock har været inde på, at folk ikke skal gå to steder for at melde sig ud af folkekirken.

Det er i øvrigt heller ikke rigtigt, at man ikke kan blive udsat for en vis pression, da en del præster, ikke mindst i landsognene, gør sig temmelig megen umage for at opsøge folk. Det er vel ikke, fordi man ikke vil konfronteres med anderledes tænkende. Hvis man havde det sådan, kunne man f. eks. dårligt være her. Det er vel i og for sig, fordi man, når man har taget en beslutning, ikke ønsker at blive rendt på dørene og få spildt sin tid med mere eller mindre velformulerede overtalelsesforsøg.

Foruden de nævnte eksempler på uretmæssig kirkebeskatning, som jeg redegør for i bemærkningerne til forslaget, så har forstander Poul Engberg i Kristeligt Dagblad oplyst, at tusinder af medlemmer af de grundtvigske valgmenigheder hvert år afkræves kirkeskat, selv om de ifølge valgmenighedsloven skal fritages for det, når valgmenighedsbidraget overstiger eller i det mindste er lige så stort som kirkeskatten til menigheden. Jeg ville i og for sig have troet, at dette synspunkt havde netop kirkeministerens interesse.

Respekten for religionsfriheden i vort land er faktisk ikke stor, hverken blandt folkekirken medlemmer eller hos skattevæsenet. Hvis vi skal snakke om frisind, er det da min mening, at man skal have lov at have lige præcis den tro og overbevisning, man vil; men man må også udfolde en vis